

MYSŁA KU BOGU

CU GÂNDULĂ DUMNEZEU

BUKARESZT — ZA POZWOLENIEM WŁADZY DUCHOWNEJ

Najświętsze Serca Jezusa przyjdź Królestwo Twoje !

POŚWIĘCENIE RODZIN I SPOŁECZEŃSTW NAJŚWIĘTSZEMU SERCU JEZUSOWEMU

Wiek dwudziesty przyniósł niesłychane w dziejach ludzkości przewroty i wojny. Po szeregu krwawych wojen i rewolucji przyszła najstraszniejsza ze wszystkich obecna pożoga, która ogarnęła prawie cały już świat. Czyż nie ma ratunku dla ludzkości pogrążonej w egoizmie i nienawiści tak głęboko, jak jeszcze nigdy przedtym?

W roku 1905 oznajmił Pan Jezus w objawieniu Ojcu Matheo pragnienie swe, aby rodziny i społeczeństwa poświęcały się jego Najśw. Sercu. Jeszcze w czasie pierwszej wojny światowej, w roku 1915, papież Benedykt XV błogosławił misji podjętej przez O. Matheo i mówi mu: „Idź w świat i głosź, że w czasach obecnych nie ma większego zadania nad dzieło poświęcenia rodzin i społeczeństw Najśw. Sercu Jezusa”. Dlaczego? Bo przez to dzieło chce Pan Jezus wejść już nie tylko do poszczególnych serc ludzkich, ale do rodzin i przez nie do całych społeczeństw, aby nieskończoną miłością swego Bożego Serca leczyć świat dzisiejszy z przyczyny zła: z egoizmu i braku miłości. Tylko w chrześcijańskiej miłości bliźniego leży podstawa moralnego odrodzenia ludzkości.

Wprawdzie do Chrystusa należymy, bo jako Syn Boży jest naszym Stwórcą, jako Zbawiciel krwią swoją nas odkupił; jednak Pan Jezus niejako zapomina o tym swoim prawie do nas i pragnie, byśmy nadto sami, z własnej naszej woli, z miłości ku Niemu Mu się oddali i na Pana i Króla naszych rodzin i całych społeczeństw uprosili tak dobrowolnie, jak dobrowolnie On za nas na krzyżu umarł. Bo dzieło miłości winno być oparte na akcie ofiarnym naszej woli serdecznej.

Na czym takie poświęcenie Sercu Jezusowemu polega? — Oto rodzina, szkoła, stowarzyszenie, czy inna organizacja społeczna, zbiera się przed obrazem lub figurą Najśw. Serca Jezusa i głowa rodziny, przewodniczący lub kapłan, po odmówieniu litanii do Najśw. Serca, szczególnym aktem oddaje tę rodzinę, wzgl. społeczność Najśw. Sercu Jezusa, prosząc, aby Pan Jezus objął ją w swoje władanie i opiekę, panował w ich sercach i stamtąd rządził ich życiem i czynami. Wypada, żeby w tym dniu wszyscy przystąpili do Komunii św. Obraz lub statua, umieszczona na stałe na honorowym miejscu, ma przypominać wszystkim członkom, że ta rodzina, czy organizacja, jest poświęcona Najśw. Sercu Jezusa, że odtąd Chrystus ma kierować nie tylko ich życiem prywatnym, ale również społecznym i publicznym.

Poświęcić się — to znaczny oddać się całkowicie komuś lub

czemuś. I tak mówimy, że matka poświęciła się swoim dzieciom, jeżeli całą jej troską jest dobro dzieci, całą radością ich szczęście a miłosna piecza o nie, staje się celem jej życia. Taksamo i z poświęceniem się Najśw. Sercu Jezusowemu. W rodzinie czy organizacji poświęconej Mu naczelną troską winno być, by Panu Jezusowi było w niej dobrze, czyli żeby było tam zachowywane prawo Boże, sprawiedliwość i miłość.

Każda rodzina, poświęcająca się Sercu Jezusowemu i czerpląca miłość i cnoty z miłości jego Serca, to cegiełka w olbrzymim dziele odrodzenia społeczeństw, narodów i ludzkości w duchu miłości Boga i bliźniego. Przed wojną było w Polsce przeszło 36.000 rodzin, szkół i różnych organizacji poświęconych Najśw. Sercu Jezusowemu. Tu także na uchodźstwie naszym w Rumunji poświęciły się Najśw. Sercu w 1941 r. nasze ośrodki w Turnu-Severin i w Ocnele-Mari.

Przedziwne jest błogosławieństwo Boże tam, gdzie panuje Chrystus pszez swoją miłość. Wystarczy przerzucić roczniki „Pośłańca Serca Jezusowego”, który jest organem Dzieła Poświęcenia, a który wychodzi we wszystkich niemal językach świata, by się przekonać o doniosłości tego dzieła. Tysiące czcicieli Najśw. Serca publicznie świadczy tam swoje dzięki za szczególne łaski, otrzymane za przyczyną Bożego Serca.

Oby Serce Jezusa zapanowało i w naszej uchodźczej rodzinie i swoją miłością wypłeniło egoizm i to, co złego jest między nami. Serce Jezusa, Króluj nam !...

NABOŻEŃSTWO KU CZCI NAJŚW. SERCA PANA JEZUSA..

Od chwili, gdy żołnierz rzymski przebił włócznią Serce Chrystusa zwisającego na krzyżu, istnieje w Kościele naszym kult Najśw. Jego Serca. Kult ten przyoblekł się w formę obecną osobnego i powszechnego nabożeństwa pō objawieniach, których destąpiła w 1678 r. św. Małgorzata Maria Alacoque, zakonnica Zakonu SS. Wizytek w klasztorze Paray le Monial we Francji.

W szeregu objawień, które opisuje Święta w swych pismach, a które potwierdzone zostały następnie w jej procesie kanonizacyjnym, objawiał się św. Małgorzacie Marii Pan Jezus, ukazując jej swe Serce w postaci serca gorejącego płomieniem, otoczonego cierniową koroną i uwieńczonego krzyżem (w postaci tej zostało Ono przyjęte przez Kościół w oficjalnej ikonografii obecnej) i przemawiał do niej słowami skargi, prośby i obietnicy. „Gorąco pragnę mówić Jezus-aby mnie ludzie kochali, a nie znajduję nikogo, ktoby Mnie chciał orzeźwić, oddając Mi miłość za miłość...” „Oto Serce,

które tak bardzo umiłowało ludzi, które niczego nie szczędziło do ostatniego wyniszczenia, aby im miłość okazać, a wzamian odbieram od większości ludzi niewdzięczność tylko, wzgardę, nieuszanowanie, świętokradztwo i oziębłość...".

Nie sposób w krótkim niniejszym objaśnieniu przytoczyć wszystkich wzruszających słów Pana Jezusa, zwierzonych św. Małgorzacie Marii.

W dniu 16 czerwca 1678 r., w niedzielę Bożego Ciała, objawił Pan Jezus swej wybranej świętej, iż pociechą by Mu było, gdyby Go czczono pod znakiem Jego Serca i pragnie, żeby ten obraz wszędzie był rozpowszechniany. „Moje Serce tak bardzo ukochało ludzi, że nie mogąc powstrzymać w sobie płomienia gorącej miłości musi Je na zewnątrz okazać i objawić ludziom, a świat skarba mi swymi ubogacić". I przyobiecał Pan Jezus szereg łask i błogosławieństw swoich dla tych, którzy czcić i kochać będą Jego Boskie Serce, a wśród tych łask: pokój w rodzinach, błogosławieństwo w pracy wytrwałość w dobrym, zmiłowanie w chwili śmierci. Obietnice te w całości przytaczamy poniżej osobno.

W r. 1765 papież Klemens XIII. zatwierdził nabożeństwo do Serca Jezusowego i ustanowił też specjalny dzień święta Najśw. Serca na piątek po oktawie Bożego Ciała. Odtąd nabożeństwo to stało się powszechnym. Dziś nie tylko mamy wiele kościołów poświęconych pod wezwaniem Najśw. Serca Jezusowego i nie ma kościoła, gdzieby nie było ołtarza lub chociaż figury Najśw. Serca, ale również w tysiącach i setkach tysięcy rodzin, ognisk domowych i różnych zrzeszeń obraz Serca Jezusowego jest czczony przez tych, którzy temu Sercu się poświęcili.

Nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusowego jest nabożeństwem w duchu zadośćuczynienia, wynagrodzenia Panu Jezusowi przez Serca miłujące Go za niewdzięczność i obojętność ludzi nieczułych na Jego miłość ku nam, a jednocześnie nabożeństwem o uproszenie panowania Jego Serca w sercach naszych.

Miesiąc czerwiec jest poświęcony nabożeństwu codziennemu do Najśw. Serca Pana Jezusa.

OBIETNICE PANA JEZUSA

dane św. Małgorzacie Marii Alacoque dla czcicieli Jego Boskiego Serca.

1. Dam każdemu wszystkie łaski w jego stanie potrzebne.
2. Sprawię pokój w ich rodzinach.
3. Będę ich pocieszał we wszystkich strapieniach.

4. Będę ich bezpieczną ucieczką za życia a szczególnie przy śmierci.
 5. Wyleję obfite błogosławieństwa na wszystkie ich przedsięwzięcia.
 6. Grzesznicy znajdą w Mym Sercu źródło nieskończonego miłosierdzia.
 7. Dusze oziębłe staną się gorliwymi.
 8. Dusze gorliwe dojdą szybko do wysokiej doskonałości.
 9. Błogosławione będą domy, gdzie obraz Najśw. Serca będzie wystawiony i czczony.
 10. Kapłanom dam moc kruszenia serc najzatwardziałyzych.
 11. Imiona tych, którzy rozszerzać będą to nabożeństwo, będą zapisane w Mym Sercu i nigdy zeń wymazane nie będą.
 12. Tym wszystkim, którzy przez dziewięć z rzędu pierwszych piątków miesiąca przystąpią do Stołu Pańskiego, użyję łaski ostatniej wytrwałości w dobrym i szczęśliwej śmierci.
-

MODLITWA CODZIENNA DO NAJŚW. SERCA JEZUSA

Najświętsze Serce Jezusa, poświęcamy Ci naszą rodzinę, nas samych, nasze czyny, radości i cierpienia. Pragniemy, aby całe nasze życie było poświęcone Twej miłości i przyrzekamy Ci, za pomocą Twej łaski unikać wszystkiego, coby mogło Cię obrazić.

Najświętsze Serce Jezusa przyjdź królestwo Twoje! (trzykrotnie).

ZESŁANIE DUCHA ŚW

Ponieważ Bóg dał nam w Jezusie Chrystusie przeznaczenie, wyższe ponad wszystkie oczekiwania i siły natury naszej, dlatego objawił nam też takie prawdy, które stoją w związku z tym nadprzyrodzonym przeznaczeniem.

Te prawdy są to jakby tajemnice rodzinne, przeznaczone dla dzieci Bożych. Wśród tych tajemnic stoi na pierwszym miejscu tajemnica Trójcy Przenajświętszej, która nam mówi o Bogu Ojcu, Jego Synie i wspólnym Im Duchu św.

Ojciec przedstawia w bóstwie moc, dostojeństwo i majestat. Syn Boży, Słowo Ojca, przedstawia życie, mądrość i piękność. Duch św. zaś miłość, dobroć, radość i szczęście. Wszystkie trzy Osoby, choć między sobą równe, stanowią jedno Bóstwo. Tajemnica to. Tajemnica to nie sprzeczność.

Kiedy Zbawiciel wychodzi z wód Jordanu, Trójca św. się objawiła w szczególniejszy sposób. Duch św. zstąpił na Chrystusa w symbolicznej postaci jasnej gołębicy, dał się słyszeć głos z nieba: *Ten jest Syn mój miły, w którym sobie upodobałem*. W podobny sposób objawiła się Trójca św. na górze Tabor. Chrystus obiecał po kilka kroć razy apostołom Zesłanie Ducha św., który miał jego dzieło dokończyć.

O Zesłaniu Ducha św. pouczył Chrystus dostatecznie apostołów. Na to Zesłanie wskazał, jako na nowy chrzest, jako na obłeczenie mocą z wysokości, jako na wypełnienie obietnicy Ojca. Początek królestwa, na które apostołowie tak niecierpliwie czekali, połączył z wylaniem Ducha św. w wieczerniku.

Duch św. miał się objawić jako pieczęć wszystkich łask Bożych, jako dokonanie i uwieńczenie wszystkich udzielań się Bożych.

Wreszcie dziesiątego dnia po Wniebowstąpieniu Pańskim w uroczystość Zielonych świąt spełniła się obietnica Pańska i Duch św. zstąpił na apostołów, modlących się wraz z Matką Bożą w wieczerniku.

Duch św. zstąpił widomie, publicznie i uroczyście przed oczyma wielkiej liczby ludzi. Zstąpił pod wspaniałymi, pełnymi treści symbolami. Zstąpił pod znakami, które ujawniły, jego boską naturę, jego osobę i jego przymioty i cel jego posłannictwa; zstąpił jako ten, który ma umacniać i wykończyć królestwo Boże.

Zstąpienie Ducha św. jest definitywnym ogłoszeniem nowej ekonomii zbawienia. Kładzie ono kres religii żydowskiej, a wypowiada wojnę i sąd pogaństwu, jako królestwu szatana.

Duch św. przychodzi jako wielki rozdawca łask. Przenika On w szczególniejszy sposób słabą naturę ludzką i wzmacnia ją.

(O. T. Pesch T. J. „Chrześcijańska filozofia życia”).

CH R Z E S T J A N O W Y

Był człowiek posłany od Boga, któremu imię było Jan. Ten przyszedł na świadectwo, aby dał świadectwo o światłości, aby przezeń wszyscy wierzyli. Nie był on światłością, ale iżby świadectwo dał o światłości. (Jan. 1, 6-8).

Św. Jan Chrzciciel spełnił to, co Ezechiel ujrzał w proroczym widzeniu, gdy wyrzekł: „Zabiorę was z narodów i zgromadzę was ze wszystkich stron i wyleję na was wodę czystą, będziecie oczyszczeni ze wszystkich nieczystości waszych i dam wam serce nowe i ducha nowego położę wśród was”.

Św. Jan chrzczył w rzece Jordanie, nad którą gromadzili się mieszkańcy pobliskich wsi i osad. Wyobrażacie sobie ten obraz:

Wysoki mężczyzna o twarzy surowej, a prześwieconej blaskiem, stoi w płytkiej wodzie Jordanu, polewając nią otaczających go ludzi. Na brzegach szarzeje tłum. Gdzieś tam bieleją zawoje kobiet, błyskają kolczugi żołnierzy, gdzieś tam mienia się w słońcu szaty faryzeuszów. Jan zwraca się do ludu, napomina go, wzywa: „Czyńcie pokutę, albowiem przybliżyło się Królestwo Niebieskie”, a w końcu zapowiada, że zjawi się na ziemi ktoś, komu on nie jest godzien upadłszy rozwiązać rzemyka u nóg...

Tłumy się rozstępują. Jan spogląda w dal i spostrzega zbliżającego się człowieka, ubranego w długą płową suknię. Spogląda na jego twarz, pełną powagi i mocy, nie waha się chwili i woła w nagłym olśnieniu: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata!

Poznał Go. To Chrystus, który przyszedł na świat, aby pokonać grzech.

Pan zbliża się coraz bardziej. Już stoi nad płytką falą i mówi Janowi, aby Go ochrzcił. Jan wyznaje swą niegodność wobec Tego, który doń przemawia, a wtedy Jezus powtarza rozkaz i woda Jordanu spływa z rąk sługi na głowę Nauczyciela.

I oto w chwili, gdy Baranek Boży przyjmuje chrzest, niebo się otwiera, Duch Święty zstępuje na Chrystusa w postaci gołębicy, a głos z góry przemawia: „Oto jest Syn mój miły, w którym sobie upodobałem”.

Chwila to tak wielka, że sama Trójca odkrywa rąbek tajemniczości swego istnienia i uświęca ją swym udziałem. Chwila ta rozpoczyna nową erę świata w imię *Ojca*, który nas stwarza, i *Syna*, który nas zbawia, i *Ducha*, który nas uświęca. Zdrój czystej wody, o której mówili prorocy, jest już otwarty dla wszystkich narodów.

(Według Pii Górskiej: *Obrazki Liturg.*)

STRONICZKA DLA DZIECI

Pan Jezus daje ci swoją matkę, aby była matką twoją

Słyszałeś pewnie, dziecko drogie, że Pan Jezus był raz jednego zaproszony ze swą Matką Najświętszą na wesele. Na tym weselu podczas przyjęcia zabrakło wina. Matka Najświętsza zaraz spostrzegła, że się gospodarze kłopotą i powiedziała do Pana Jezusa: „Synu, wina nie mają”. Pan Jezus nie zaraz cud uczynił, a odpowiedział Matce, że jeszcze nie przyszła jego godzina czynienia cudów. Matka Boża wiedziała jednak, że Pan Jezus na ten kłopot

pomoże, kazała więc czynić sługom, co im Pan Jezus rozkaże. I niedługo kazał Pan Jezus przynieść sześć naczyń wody i wodę tę cudownie w wino przemienił. Nie wszyscy goście ten cud widzieli — dziwili się więc, skąd piją wino tak dobre.

To był, dziecinko, pierwszy cud, który Pan Jezus uczynił na ziemi Pan Jezus uczynił pierwszy cud, bo cię chciał nauczyć, że, gdy ty poprosisz o co Matkę Bożą, to Pan Jezus napewno cię wysłucha, jeśli tylko Twoja prośba jest zgodna ze świętą wolą Boga.

Pan Jezus wyraźnie to powiedział, że Ci daje Matkę Swoją, aby była i twoją Matką. Powiedział to Pan Jezus, kiedy umęczony tak bardzo, konał na krzyżu. Pod krzyżem stali: Matka Boża i umiłowany uczeń Jezusowy — święty Jan. Wtedy to rzekł Jezus do Matki Swej: „*Oto syn Twój*”, a do Jana: „*Oto Matka twoja*”. I od tej chwili Matka Boża stała się Matką wszystkich ludzi i twoją Matką, dziecko kochane...

Widzisz, jak dobry dla Ciebie jest Pan Jezus. Nie tylko że Cię męką swoją odkupił, że cię uczy, jak kochać Boga i żyć po bożemu, ale daje Ci Swoją Matkę.

która jest Najświętszą ze wszystkich Świętych ludzi,

która jest najlepsza ze wszystkich, która jest pełna łaski.

Daje ci Pan Jezus Matkę, która jest Królową Nieba i ziemi, wszystkich Świętych i Aniołów.

Prawda, że to takie wielkie szczęście mieć za matkę swego Boga?... Do tej Matki tak łatwo iść i o wszystko ją prosić, bo Ona cię kocha, jak dziecko Swoje i pragnie, abyś było tak dobre, jak Pan Jezus, kiedy był Dzieckiem.

Ciesz się Jezus, że kochasz Jego Matkę i tak, jak On do Matki, po wszystko do Niej idziesz, o wszystko ją prosisz i modlisz się do Niej serdecznie.

Święci bardzo kochali Matkę Bożą i tak, jak dzieci, szczerze i prosto prosili ją o potrzebne łaski. I upraszała im Matka Boża, że codzień byli lepsi i codzień podobniejsi do Pana Jezusa.

Prawda, dziecko, że i ty chcesz być dobre, że chcesz być zawsze z Panem Jezusem i bardzo Go kochać?... Prawda, że bardzo tego pragniesz, żeby Matka Boża była przez całe życie Matką Twoją i wierzysz, że Ona łaski Ci uprosi, od złego cię uchroni i zaprowadzi do nieba.

(Według Zofji Porejko: „Pan Jezus i dziecko”).

Cena numeru pojedynczego 7 lei, prenumerata roczna 150 lei, z przesyłką poczt. 200 lei.

Inscris sub No. 23/943 Trib. Ilfov.

Proprietar: Pr. Prov. Corneliu Chira S. I.

Redactor responsabil: Pr. Stanisław Skudrzyk S. I.

Redacția și Administrația: str. Popa Ștefan 17, București VI.

TIPOGRAFIA „BUCOVINA” I. E. TOROUȚIU
BUCUREȘTI